



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Ferfeckého v právní věci

žalobkyně: **M. T.**
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem
se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

o žalobě ze dne 14. 3. 2020 na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 201030/2018/Dvo

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladu řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 14. 3. 2020 podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 201030/2018/Dvo. V žalobě uvedla, že žalovaný vůči ní zahájil řízení o přestupku doručením příkazu ze dne 14. 1. 2019 č.j. MHMP 89155/2019/Dvo. Proti tomuto příkazu podala žalobkyně odpor prostřednictvím svého zástupce, společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. (dále jen „společnost Pomáháme a chráníme“), zastoupené P. K.. Odpor byl podán bez podepsané plné moci, a žalovaný proto usnesením ze dne 5. 2. 2019 č.j. MHMP 252354/2019/Dvo vyzval zástupce žalobkyně k jejímu doplnění. Plná moc byla zástupcem žalobkyně doložena třetí den poskytnuté lhůty. Následně žalovaný nařídil ústní

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

jednání, vypořádal vznesenou námitku podjatosti a procesně naložil s odvoláním proti rozhodnutí o námitce podjatosti. Nadřízený správní orgán pak také rozhodl o odvolání proti usnesení o námitce podjatosti. Veškeré písemnosti přitom byly doručovány zástupci žalobkyně, tj. společnosti Pomáháme a chráníme. Následně však žalovaný překvapil žalobkyni písemností ze dne 7. 5. 2019 č.j. MHMP 825892/2019/Dvo nadepsanou „Oznámení o nabytí právní moci příkazu o uložení pokuty ze dne 14. 1. 2019“, kterou žalobkyni sdělil, že příkaz nabyl právní moci, protože plná moc byla udělena společnosti Pomáháme a chráníme, avšak odpor podal P. K., přičemž nebylo prokázáno, že by mohl za uvedenou společnost jednat.

2. Pro posouzení namítané nečinnosti žalovaného je dle žalobkyně rozhodné, zda byl odpor podán řádně, přičemž žalobkyně je přesvědčena, že tomu tak bylo. Poukazuje na to, že její zástupce žalovanému opakovaně zaslal písemnosti, které prokazují, že P. K. byl v rozhodné době jmenován jednatelem společnosti Pomáháme a chráníme. Byť byly tyto písemnosti zaslány žalovanému v jiných řízeních, zástupci žalobkyně se jevilo, že žalovaný má uvedenou skutečnost za prokázanou, neboť jinak by jej ve výzvě ze dne 5. 2. 2019 k předložení těchto písemností vyzval. Pokud tedy žalovaný nevyzval zástupce žalobkyně k tomu, aby dále doplnil oprávnění P. K. jednat za něj, nemohl učinit závěr, že jeho oprávnění nebylo prokázáno a že příkaz nabyl právní moci. Nelze přitom odhlížet od skutečnosti, že žalovaný dále vedl přestupkové řízení, veškeré písemnosti doručoval do datové schránky zmocněnce žalobkyně a na tyto reagoval P. K. ze své datové schránky. Společnost Pomáháme a chráníme se žalovaným nekomunikovala. Žalovaný tak nemohl mít pochybnost o tom, že P. K. uvedenou společnost zastupuje. Společnost Pomáháme a chráníme se z usnesení ze dne 5. 2. 2019 dozvěděla, že od ní správní orgán obdržel podání ze dne 22. 1. 2019. Jestliže by měla za to, že takové podání neučinila, jistě by to správnímu orgánu sdělila.
3. Pokud P. K. nebyl oprávněn jménem společnosti jednat, pak podatelem odporu nemohla být společnost Pomáháme a chráníme, ale právě P. K. V této situaci měl žalovaný vyzvat P. K., aby doložil plnou moc k zastupování žalobkyně a danou výzvu měl zaslat do jeho datové schránky, což však neučinil. To implikuje, že měl za to, že v řízení jedná řádně společnost Pomáháme a chráníme. Žalobkyně pak nejpozději v žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti výslovně prohlásila, že ať byl podatelem odporu kdokoliv, s jeho podáním se ztotožňuje a tento představuje projev její svobodné vůle. Žalobkyně k tomu dále poukázala na § 30 odst. 4 správního řádu a uvedla, že žalovanému v průběhu řízení zaslala osvědčení, že (P. K.) je zaměstnancem společnosti Pomáháme a chráníme pověřeným za ni jednat. Opakovaně žalovanému předložila též listiny prokazující, že P. K. byl jmenován jednatelem této společnosti.
4. Nad rámec výše uvedeného žalobkyně poznamenala, že žalovaný se s případem, kdy P. K. jednal za společnost Pomáháme a chráníme, nesetkal poprvé. V této souvislosti odkázala na další řízení, v nichž žalovaný jednání P. K. akceptoval a pokračoval v nich. Žalobkyni se tak jevilo, že žalovaný nepotřebuje oprávnění P. K. opětovně dokazovat. To bylo zřejmé ze skutečnosti, že žalovaný žalobkyni vyzval jen k doložení plné moci pro společnost Pomáháme a chráníme, a také ze skutečnosti, že dále pokračoval v předmětném řízení a činil tak i v dalších případech.
5. Následně žalobkyně poukázala na § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) a také na § 150 odst. 3 správního řádu a uvedla, že s ohledem na uvedená ustanovení byla

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

lhůta k podání odporu (poznámka soudu: žalobkyně zřejmě měla na mysli lhůtu k vydání rozhodnutí) 60 dnů, přičemž tato lhůta počala plynout buď dnem zahájení řízení, nebo dnem podání odporu. V obou případech lhůta pro vydání rozhodnutí ke dni podání žaloby uplynula, a žalovaný byl tedy nečinný. Žalobkyně splnila rovněž podmínku přípustnosti podání nečinnostní žaloby, neboť podala žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, které nadřízený správní orgán nevyhověl.

6. Vzhledem k výše uvedenému žalobkyně navrhla, aby soud rozsudkem uložil žalovanému povinnost vydat v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 201030/2018/Dvo rozhodnutí ve věci samé ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.
7. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě konstatoval, že dne 5. 3. 2018 odeslal žalobkyni jako provozovatele vozidla výzvu k uhrazení určené částky za překročení rychlosti o 20 km/hod. dne 28. 1. 2018 v 9:26 hodin v Praze 8, v Holešovičkách směr na Teplice (v místě, kde je povolena rychlost jízdy 50 km/hod., byla vozidlu naměřena rychlost 70 km/hod). Určená částka nebyla ve stanovené lhůtě uhrazena, a žalovaný proto zaslal dne 8. 8. 2018 žalobkyni opakovanou výzvu ke sdělení totožnosti řidiče. Na tuto výzvu žalobkyně žalovanému sdělila, že vozidlo řídila ona. Na základě tohoto sdělení zahájil žalovaný se žalobkyní řízení o přestupku a nařídil ústní jednání, k němuž se ale žalobkyně nedostavila. Věc byla proto projednána v její nepřítomnosti a následně bylo řízení o přestupku řidiče zastaveno. Poté žalovaný vydal příkaz o uložení pokuty provozovateli vozidla ze dne 14. 1. 2019 č.j. MHMP 89155/2019. Dne 22. 1. 2019 obdržel žalovaný odpor z mailové adresy XXX@XXX.cz, který byl označen jako „Odpor/odvolání T.“ a v jehož textu bylo uvedeno, že se jedná o odvolání proti usnesení ze dne 8. 1. 2019 a odpor proti příkazu ze dne 14. 1. 2019. V podpisové doložce bylo uvedeno: „*M. T., zastoupena společností Pomáháme a chráníme, s.r.o., jako zmocněncem na základě plné moci, jednající P. K., jednatelem*“. Podání nebylo elektronicky podepsáno a plná moc nebyla přiložena. Dne 28. 1. 2019 bylo z datové schránky P. K. žalovanému odesláno totožné podání.
8. Žalovaný dne 5. 2. 2019 vyzval žalobkyni k doložení plné moci jí označeného zástupce. Téhož dne mu bylo doručeno „Rozhodnutí jediného společníka o odvolání jednatele a o jmenování jednatele nového“ a „Smlouva o převodu obchodního podílu“. Dne 13. 2. 2019 byla žalovanému z datové schránky P. K. zaslána plná moc udělená žalobkyní dne 8. 2. 2019 společnosti Pomáháme a chráníme. Dne 20. 3. 2019 P. K. zaslal žalovanému ze své datové schránky podání, v němž byly obsaženy úvahy o funkčnosti městské policie a námitka podjatosti oprávněné úřední osoby. Dne 20. 3. 2019 proběhlo ústní jednání v nepřítomnosti žalobkyně, protože se k němu nikdo nedostavil. Dne 22. 3. 2019 byla námitka podjatosti vyřízena neformálním sdělením, proti němuž žalobkyně podala odvolání. Dne 14. 4. 2019 nabylo právní moci rozhodnutí Ministerstva dopravy č.j. 463/2019-160-SPR/3, kterým bylo jako nepřípustné zamítnuto odvolání proti usnesení žalovaného ze dne 8. 1. 2019 o zastavení řízení ve věci přestupku, protože jej podala osoba neoprávněná. Ministerstvo dopravy v tomto rozhodnutí zároveň konstatovalo, že ani odpor proti příkazu nebyl podán oprávněným subjektem, a příkaz proto nabyt právní moci. Na základě uvedeného závazného právního názoru nadřízeného orgánu žalovaný žalobkyni dne 7. 5. 2019 informoval o tom, že příkaz nabyt právní moci dne 24. 1. 2019. Dne 14. 3. 2020 bylo žalovanému z datové schránky P. K. zasláno „Pověření zaměstnance“ a opětovně „Rozhodnutí jediného společníka o odvolání jednatele a o jmenování jednatele nového“ a „Smlouva o převodu obchodního podílu“.

9. Žalovaný dále uvedl, že zmocněnec žalobkyně, tj. společnost Pomáháme a chráníme, se pokoušel různými způsoby řízení zatížit a paralyzovat, přičemž stejný postup zvolil v desítkách dalších řízení o přestupcích provozovatelů vozidel. Ke skutečné změně jednatele této společnosti došlo až dne 14. 6. 2019, tj. až půl roku poté, co byla avizována. Současným jednatelem uvedené společnosti je přitom občanské sdružení Ochrana řidičů o.s., které při výkonu funkce zastupuje M. P. a nikoliv P. K..
10. Žalovaný svůj postup v dané věci zvolil s ohledem na pokyn nadřízeného správního orgánu a také s ohledem na závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018 č.j. 4 As 113/2018 - 39. Žalobkyně si byla dobře vědoma, jakého zmocněnce si zvolila, a pokud skutečně chtěla, aby ji v řízení zastupoval P. K., udělila by mu plnou moc. Plná moc však byla udělena právnické osobě, jejíž taktika nevyšla. Postup byl zvolen s jasným cílem obstruovat řízení a prodloužit jej až do prekluze skutku. Podání žaloby označil žalovaný za účelové a konstatoval, že prohlášení příkazu za pravomocný nemohlo být pro žalobkyni překvapivé. Žalovaný tedy v dané věci není nečinný. P. K. se nikdy nestal jednatelem společnosti Pomáháme a chráníme a žalovaný rovněž dospěl k závěru, že k ní není ani v zaměstnaneckém poměru.
11. Soud v rámci vlastního posouzení věci předně uvádí, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s.ř.s. se lze po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení domáhat, aby soud uložil nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
12. Podle § 90 odst. 1 přestupkového zákona může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem.
13. Podle § 150 odst. 3 správního řádu proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
14. V posuzované věci je stěžejní otázkou, zda měl žalovaný nadále vést se žalobkyní řízení o přestupku a v tomto řízení vydat meritorní rozhodnutí, či zda tuto povinnost neměl, protože příkaz ze dne 14. 1. 2019 č.j. MHMP 89155/2019 nabyl právní moci, a řízení tak bylo skončeno.
15. Ze spisového materiálu plyne, že dne 14. 1. 2019 vydal žalovaný příkaz č.j. MHMP 89155/2019/Dvo sp. zn. S-MHMP 201030/2018/Dvo o uložení pokuty žalobkyni jako provozovatelce vozidla za naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Tento příkaz byl žalobkyni doručen do její datové schránky dne 15. 1. 2019.
16. Spisový materiál dále potvrzuje průběh řízení tak, jak jej popsal žalovaný. Proti výše uvedenému příkazu byl dne 22. 1. 2019 z emailové adresy XXX@XXX.cz doručen odpor.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Následně bylo dne 28. 1. 2019 totožné podání žalovanému doručeno ještě jednou, a to z datové schránky P. K. Tím, kdo odpor podal, byla dle jeho výslovného znění „M. T., zastoupena společností Pomáháme a chráníme, s.r.o., jako zmocněncem na základě plné moci, jednající P. K., jednatelem.“

17. Dne 5. 2. 2019 bylo do datové schránky žalobkyně i společnosti Pomáháme a chráníme doručeno usnesení, jímž žalovaný určil lhůtu 5 dnů k předložení plné moci udělené jmenované společnosti k jednání za žalobkyni. Dne 13. 2. 2019 byla žalovanému doručena plná moc ze dne 8. 2. 2019, kterou žalobkyně zmocnila obchodní společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., k zastupování v řízení o přestupku provozovatele vozidla vedeném pod sp. zn. S-MHMP 201030/2018/Dvo., a dále rozhodnutí právnické osoby Ochrana řidičů o.s., jako jediného společníka obchodní společnosti Pomáháme a chráníme ze dne 23. 11. 2018 o odvolání paní P. D. z funkce jednatelky, o jmenování právnické osoby Ochrana řidičů o.s., novým jednatelem a o zmocnění P. K. zastupovat právnickou osobu Ochrana řidičů o.s., při výkonu funkce jednatele, a též smlouva o převodu obchodního podílu mezi P. D. a právnickou osobou Ochrana řidičů o.s., ze dne 23. 11. 2018.
18. V projednávané věci není sporu o tom, zda byl odpor proti příkazu ze dne 14.1.2019 podán včas, a soud se proto touto otázkou nezabýval. Zkoumal výlučně to, zda byl odpor podán osobou oprávněnou, a byl tak přípustný. Spornou otázkou v tomto směru je, zda P. K. byl v době podání odporu osobu oprávněnou jednat za společnost Pomáháme a chráníme, neboť právě této společnosti (nikoliv P. K.) žalobkyně udělila plnou moc k zastupování v předmětném správním řízení.
19. Žalovaný ve sdělení k podanému odporu a též ve vyjádření k žalobě uvedl, že podklady dodané P. K., které podle něj prokazují jeho zmocnění k jednání za společnost Pomáháme a chráníme, neodpovídají zápisu ve veřejném rejstříku, neboť v rozhodné době byla jedinou osobou oprávněnou jednat za jmenovanou společnost paní P. D. Tuto skutečnost potvrzuje výpis z obchodního rejstříku ze dne 5. 2. 2019 založený ve spisovém materiálu, v němž je jako jediný společník a jednatel společnosti Pomáháme a chráníme zapsána P. D. (nikoliv právnická osoba Ochrana řidičů, o.s., či P. K.). Soud má za to, že jakkoliv není zápis ve veřejném rejstříku nezpochybnitelný, postup žalobkyně, resp. jejího domnělého zástupce v této věci představuje další obstrukční taktiku, a to s přihlédnutím ke skutečnosti, že tvrzená změna v osobě jednatele společnosti Pomáháme a chráníme měla proběhnout již v listopadu 2018, aniž by však od té doby do podání odporu proti výše uvedenému příkazu došlo k jejímu zápisu do veřejného rejstříku. Nutno dodat, že ke změně v osobě jednatele společnosti Pomáháme a chráníme následně skutečně došlo, ale tímto jednatelem (ani osobou, která ho při výkonu funkce zastupuje) se nikdy nestal P. K. Dle údajů v obchodním rejstříku došlo ke změně v osobě jednatele společnosti Pomáháme a chráníme až dne 14. 6. 2019, kdy se jednatelem uvedené společnosti stalo občanské sdružení Ochrana řidičů, o.s., které při výkonu funkce zastupuje M. P.
20. S přihlédnutím k závěrům, které zaujal rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 18. 12. 2018 č.j. 4 As 113/2018 – 39, nelze než dovodit, že jedná-li se o osobu využívající obstrukční taktiky (za tu je nutno považovat i postup domnělého zástupce žalobkyně v této věci, který si s ohledem na své zkušenosti s obdobnými spory musel být vědom své povinnosti řádně a jednoznačně prokázat své zmocnění jednat za žalobkyni), žalovaný postupoval správně, pokud za relevantní považoval údaje zapsané ve veřejném (obchodním) rejstříku. Pakliže se žalobkyně skutečně chtěla domoci objektivního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

a seriózního posouzení vlastní věci, neměla tak činit za asistence osob využívajících obstrukční taktiky, jejichž cílem zjevně nebylo řádné posouzení věci samé, nýbrž umělé prodlužování řízení za účelem dosažení promlčení přestupku.

21. Soud k věci dále uvádí, že skutkové okolnosti případu žalobkyně jsou téměř totožné s těmi, které byly Městským soudem v Praze posuzovány v řízení o nečinnostní žalobě J. P. vedeném pod sp. zn. 15 A 95/2019. I jeho žalobu soud jako nedůvodnou zamítl rozsudkem ze dne 19.12.2019 č.j. 15 A 95/2019 - 33, a to v podstatě se shodným odůvodněním. Kasační stížnost, kterou jmenovaný žalobce proti zamítavému rozsudku podal, byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18.5.2020 č.j. 4 As 38/2020 - 43. Závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené v tomto rozsudku lze *mutatis mutandis* vztáhnout i na nyní projednávanou věc.
22. Žalovaný postupoval správně, pokud za rozhodné považoval údaje zapsané ve veřejném rejstříku (zde rejstříku obchodním). Správní řád v § 30 odst. 1 odkazuje ohledně oprávnění jednat za právnickou osobu ve správním řízení na úpravu v občanském soudním řádu (§ 21 občanského soudního řádu). Své oprávnění jednat je povinna prokázat osoba za právnickou osobu jednající. V posuzovaném případě podal za žalobkyni odpor P. K., který pro prokázání oprávnění zastupovat žalobkyni v řízení před správními orgány musel správním orgánům doložit, že je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme. Ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob zakotvuje tzv. princip materiální publicity, dle kterého *proti osobě, která právně jedná důvěřujíc údaj zapsanému do veřejného rejstříku, nemá ten, jehož se zápis týká, právo namítnout, že zápis neodpovídá skutečnosti*.
23. Primárně tak bylo povinností P. K. prokázat, že byl v době podání odporu proti příkazu oprávněn jednat za právnickou osobu Ochrana řidičů o.s., tj. že byl oprávněn tuto společnost zastupovat při výkonu funkce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme. Jelikož tuto skutečnost neprokázal a jelikož tato skutečnost neplyne ani z veřejného rejstříku v rozhodné době, nemohl žalovaný považovat dokumenty „Rozhodnutí jediného společníka o odvolání jednatele a o jmenování jednatele nového“ a „Smlouva o převodu obchodního podílu“ za dostatečné. Bylo přitom povinností pana P. K., aby ve smyslu § 30 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 21 odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu prokázal, že je za společnost Pomáháme a chráníme (resp. Ochrana řidičů o.s.) oprávněn jednat. Pokud této povinnosti nedostál, nelze chtít po žalovaném, aby si toto oprávnění sám „domýšlel“ či aby jej sám jinak prověřoval. Skutečnost existujícího oprávnění jednat za právnickou osobu Ochrana řidičů o.s., neplynula ani z okolností ve smyslu § 161 občanského zákoníku, když z veřejného rejstříku ji nebylo možné dovodit.
24. Žalovaný nebyl povinen ve smyslu rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018 č.j. 4 As 113/2018 - 39 vyzývat podatele odporu k odstranění vad jeho podání resp. chybějícího dokladu o oprávnění jednat za žalobkyni, neboť P. K., který odpor podal, je osobou opakovaně využívající obstrukční praktiky v souvislosti se správními řízeními o přestupcích podle zákona o provozu na pozemních komunikacích a musel si být vědom povinnosti řádně prokázat své zmocnění jednat za žalobkyni. Tato skutečnost je správním soudům známá z úřední činnosti (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2020, č. j. 10 As 384/2019 - 37, ze dne 28. 8. 2019, č. j. 8 As 57/2019 - 57, nebo ze dne 24. 7. 2019, č. j. 1 As 283/2018 - 33).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

25. Zároveň nelze pominout, že v odporu proti příkazu a rovněž na plné moci ze dne 8. 2. 2019, která byla žalovanému předložena na základě jeho výzvy, byla jako zástupce žalobkyně označena společnost Pomáháme a chráníme a nikoliv P. K. Již s ohledem na tuto skutečnost (žalobkyně ho jako svého zástupce pro dané řízení neoznačila) nebylo důvodu, aby žalovaný vyzýval P. K. k doložení plné moci prokazující *jeho* zmocnění zastupovat žalobkyni v předmětném řízení.
26. Neobstojí ani argumentace, že žalobkyně následně v žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti prohlásila, že s podáním odporu proti příkazu souhlasí, ať už byl ve skutečnosti podatelem odporu kdokoliv. Odpor proti příkazu může účinně podat toliko účastník řízení nebo jeho zástupce; odpor podaný kýmkoliv jiným je nutno považovat za odpor podaný osobou k tomu neoprávněnou.
27. Soud nepřisvědčil ani argumentaci žalobkyně, že dne 16. 5. 2019, tedy v průběhu vedení řízení, zaslala žalovanému osvědčení o tom, že P. K. je zaměstnancem společnosti Pomáháme a chráníme pověřeným za tuto společnost jednat. Zaprvé, dne 16. 5. 2019 již žádné řízení v dané věci vedeno nebylo – toto řízení bylo ukončeno dne 24. 1. 2019 nabytím právní moci příkazu ze dne 14. 1. 2019 č.j. MHMP 89155/2019/Dvo. Zadruhé, osvědčení ze dne 1. 8. 2018 o tom, že P. K. je zaměstnancem společnosti Pomáháme a chráníme pověřeným za tuto společnost jednat, žalobkyně v rámci řízení vedeného pod sp. zn. S-MHMP 201030/2018/Dvo žalovanému nikdy nepředložila. Jak je patrné z této listiny tvořící jednu z příloh žaloby (č. l. 13-16 soudního spisu), tuto listinu zaslal žalovanému dne 16. 5. 2019 P. K. ke spisům zcela jiných spisových značek, jejichž seznam k listině připojil. Zatřetí, předložení této listiny datované dnem 1. 8. 2018 s takto značným časovým odstupem je nutno považovat pouze za další projev obstrukční taktiky ze strany P. K. poté, co neuspěl se svým tvrzením, že je osobou oprávněnou zastupovat při výkonu funkce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme. Jedná se o zneužití práva, které nemůže požívat soudní ochrany.
28. Lze uzavřít, že proti příkazu ze dne 14. 1. 2019 č.j. MHMP 89155/2019 o uložení pokuty žalobkyni byl podán odpor osobou k tomu neoprávněnou, tj. nepřípustný odpor, jenž nebyl způsobilý vyvolat následky včas podaného odporu účastníka řízení. Příkaz se proto stal pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Žalovaný po nabytí právní moci příkazu neměl povinnost nadále pokračovat v řízení o přestupku, neboť toto řízení již bylo pravomocně skončeno. Žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v níž žalobkyně tvrdí opak, je tedy nedůvodná, a soud ji proto dle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl. Za splnění zákonem stanovených podmínek tak učinil bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
29. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovanému, jenž byl ve věci úspěšný, v řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.
30. Závěrem soud uvádí, že převážnou část žaloby (deset stran z celkových patnácti) představují nikoliv žalobní námitky, nýbrž nesouhlas žalobkyně a jejího právního zástupce se zveřejněním jejich osobních údajů na úřední desce Nejvyššího správního soudu, ke které je umožněn i dálkový přístup, resp. v databázi soudních rozhodnutí na webu Nejvyššího správního soudu. Tato argumentace zjevně není adresována Městskému soudu v Praze, a tudíž není důvodu, aby se k ní tento soud vyjadřoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 21. ledna 2021

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu